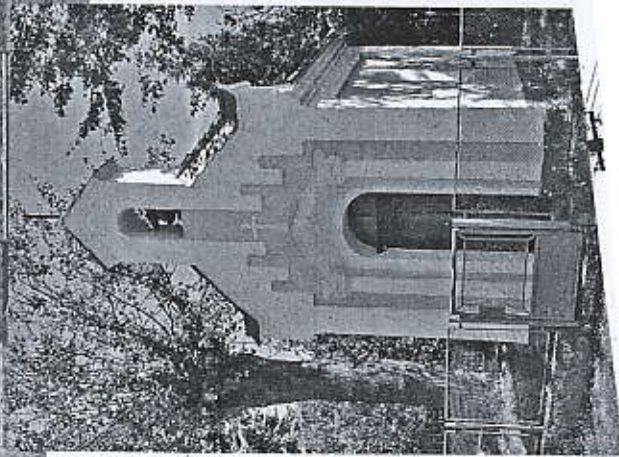
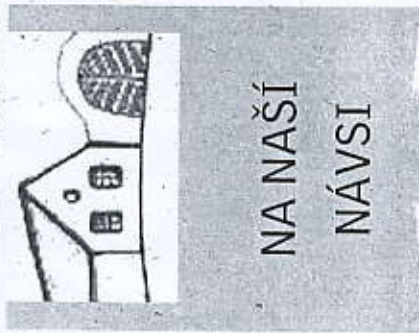
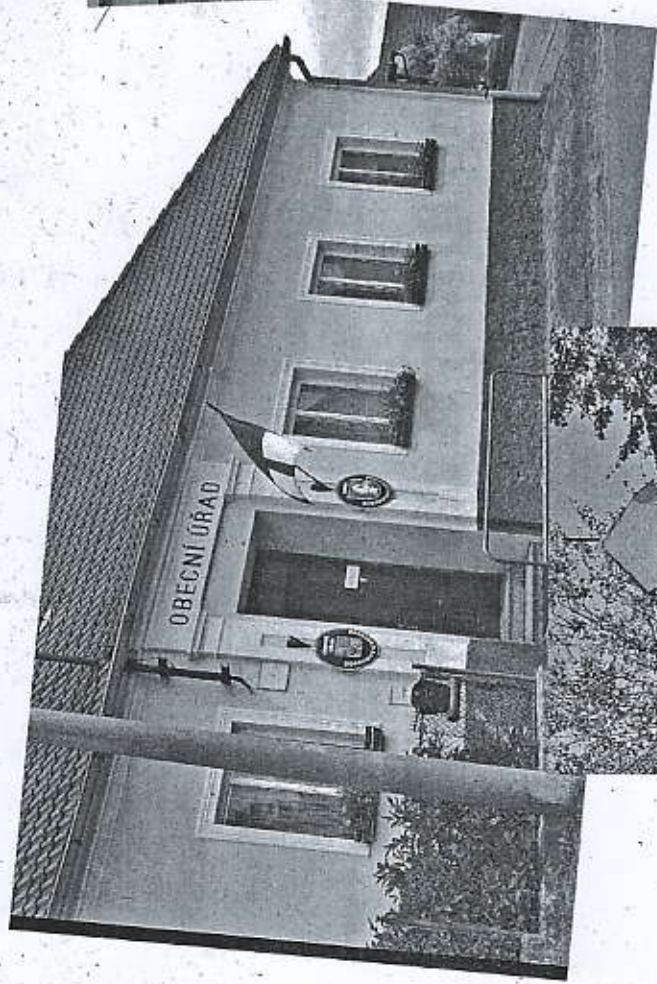
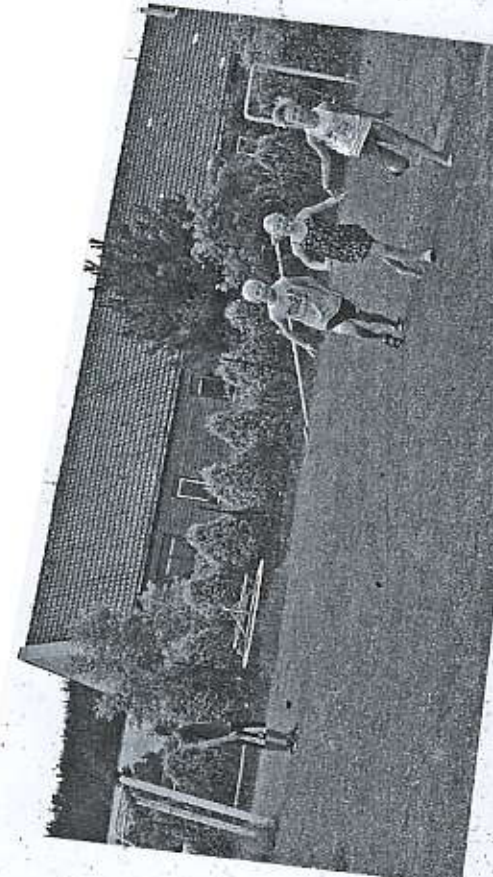
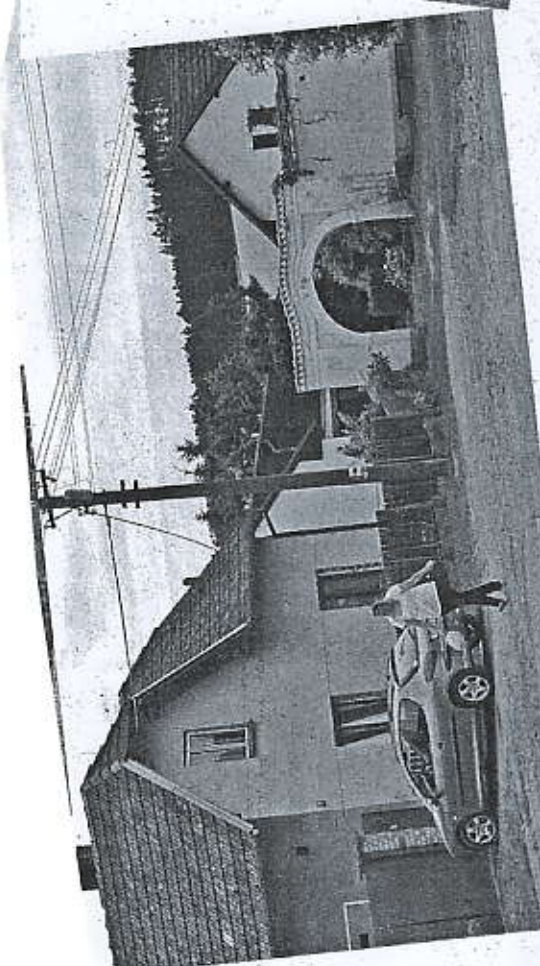

Dobronický život se odehrává pod kaštanem

V obci nedaleko Bechyně žije 115 trvale hlášených obyvatel. Přes léto se ale rozroste o chalupáře. Obec z vršku střeží hrad

VŠE DŮLEŽITÉ PO RUCE. Starosta se má starat, tak musí mít přehled. Jiří Kodad má úřadovnu přímo v centru dění, dříve se ale v této budově učily děti číst a psát. Důležitou funkci plní na nové navší zdejší obchod smíšeného zboží. Zároveň je totiž výčepem, a tak se tu lidé zastaví, třeba když si jdou jen pro maso do pojiždné prodejny. Ke zdáně prodejné patří obci i společenský sál a zbylá část domu má jméno vlastníka. Za obecní prodejnu mají děti plac na hrani, dovádět mohou například na houpačce nebo hrát fotbal. Jiří Kodad přepřesňuje, že takto využili ladem ležící pozemek už před 20 lety. Kaplička z původní návší nepatří k historickým památkám a ani nemá svého svatého. Nakonec přišla i o pouti. Zato u ní zastavuje autobus a jsou tu poslední vrata – oltáře, u nichž se lidé modlili. Foto: Deník/Alena Šátrová

ALENA ŠÁTROVÁ

Dobronice u Bechyně – Tato vesnice má tu zvláštnost, že má návší dvě. Jednu historickou původní, druhou novou, kde se dnes odehrává veskeré společenské dění.

První návěs odpovídá stylu, jakým se dříve při zakládání obcí vytvářely. Kolem centrálního prostoru si lidé postavili domy a statky, aby k sobě měli blízko. Tehdejší statky tu připomíná již jen jedna brána s typickým horním obloukem.

Novou návěs tvoří o několik desítek metrů dál prostor u hlavní silnice, jemuž vévodí mohutný kaštan. „Také proto říkáme, že se sejdeme pod

kaštanem,“ potvrzuje starosta obce Jiří Kodad s tím, že obě návši chtějí olemovat novými obrubníky i zelení.

Život se sem přesunul zřejmě díky přísunu tekutin. Z bývalé prodejny Jědnoty je dnes obecní prodejna smíšeného zboží s občerstvovnou a venkovním posezením, jíž vévodí Jana Radvanová. Zdejší rodák Antonín Kohout na její adresu říká, že jim tuhle šenkýřku seslalo samo nebe.

A tak není divu, že jsme nejen Antonína Kohouta zastihli pod slunečným právě výčepem Jany Radvanové. Senior, který v Dobronicích žije od narození, tedy dvacátých let, si původní návši

ves ještě pamatuje.

„Bývala tam, co stojí kaplička. Dřív tam býval i rybníček, ale taky transformátor, který postavil jeden starosta druhému, protože se neměli rádi. To mi ale vyprávěl můj táta,“ směje se.

Vzpomíná, že se na ní konalý pouti, ale hospoda byla už tenkrát za zmiňovaným košatým kaštanem.

„A ještě se na starý návši chodily tak zvané oltáře, to byla vrata původně do čtyř statků. Dnes zůstala už jen jedna. Farář nesl takové šraňky, všechna vrata obešel a spolu s lidmi z vesnice se modlili,“ píše zřejmě někdejší jarmí rituál, kdy si lidé vrata vyzdobili na

příklad mladými březovými proutky a jarmími květinami, protože u koho byl oltář, byla to pro něj velká čest.

Důvodem, proč se sousedé spolu setkají a v létě dají před obědem po pivku, je pojiždná masna Jany Kmetové. Kde jině by ji zaparkovala, když ne před hospůdkou Jany Radvanové.

„Paní Kmetová je hrozně ochotná, přiveze nám, co potřebujeme a když ji zavoláme, tak si můžeme i maso objednat. Co sem jezdí, nakupuju maso jen tady u ní,“ chválí si službu šenkýřka, která v obci trvale žije a ze své prodejny má přehled, co se na návši děje.

Historické údaje o Dobro-

nících u Bechyně zmiňují jako první písemnou zmínku o obci rok 1220, a to v souvislosti s jistým Janem, Dobronovým synem. Kamenný hrad nad řekou byla ale postavený až na začátku 14. století a jeho prvním zmiňovaným majitelem je v roce 1322 Diviš z Dobronic.

Velký svátek

Toto datum je považováno za založení vesnice, z čehož je tedy patrné, že v roce 2022 Dobronicci oslaví 800. výročí založení vesnice. Starosta Jiří Kodad už naznačil, že se při této příležitosti opět sejdou rodáci a přátelé vesnice.

Rod Diviše vlastnil hrad až

do počátku 15. století, dnes patří společnosti Panství Bechyně Josefa Štávy. Mezi tím se ale o středověký hrad střídala celá řada vlastníků. Krátce například Rožmberkové, Vítek ze Rzavého či Hozlauerovi z Hozlau, kteří tu mimo jiné založili i pivovar. Po bitvě Bílé hoře ale o většinu majetku přišli a zbytek pro dluhy museli prodat. Proto hrad v roce 1636 získává Královská komoře a vzápětí Ferdinand Prugger z Greinburku. Pak se z něj postupně stává ruina, o níž ještě v roce 1825 projevila zájem kněžna Quindobaldína Parrová z rodu, je muž po roce 1989 znovu patřil stejné jako zámek v Bechyni.